

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK – 7.30 + Mikulić Elizabeta i Franjo

UTORAK - Posveta baz. Sv. Petra – 7.30 + Fulir Stanislav god.

SRIJEDA – 7.30 + Skupnjak Ivan god. Stjepan i ob.

ČETVRTAK – 7.30 + Skupnjak Ivan, Štefica, Antun i Anđela

PET. - Prik. BDM – 7.30 + Hrman Ivan i Ivanka i Skupnjak Anica god.

SUBOTA - sv. Cecilija – u 17.00 skupna sv. misa!

NEDJELJA – 34. NEDJELJA KROZ GODINU - KRIST KRALJ

7.30 + župna

9.30 + Horvatek Damir

11.00 + Hrman Ivka i Klement

Župni vjeronauk: petak - u 14.30 prvopričesnici; u 15.30 firmanici
Ministranti - subota u 10.00 (pozivamo nove ministrante da se priključe)

Dječji zbor - u nedjelju u 10.00

Četvrtak (20.11.2014.) u 17.00 – pozivamo sve članove Župnog caritasa i sve koji god žele da dođu na radionicu izrade adventskih vijenaca.

Iduće nedjelje, na blagdan Krista kralja moći ćete, kao i ovih prijašnjih godina, kupiti adventske vijence i Božićne svijeće. Sav prihod od prodaje ići će za potrebe Caritasa.

Sveta Elizabeta Ugarska - 17. studenoga

Elizabeta je bila kćerka ugarsko-hrvatskog kralja Andrije II. Rođena je u Ugarskoj, zaručena već sa 4 godine, a vjenčana sa 14, ipak je ostvarila sretan brak. 1227. godine muž joj pogine u križarskoj vojni te ona biva protjerana iz dvorca, a djecu joj oduzmu. Postavši franjevačka trećoredica, prihvaća u potpunosti evanđeosko siromaštvo. Umrula je 17. studenoga 1231. Samo 4 godine kasnije papa Grgur IX. proglasio ju je sveticom. Posebnu je ljubav pokazivala siromasima i bespomoćnim i sve svoje imanje je potrošila pomažući potrebnima.

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
studen, 2014. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

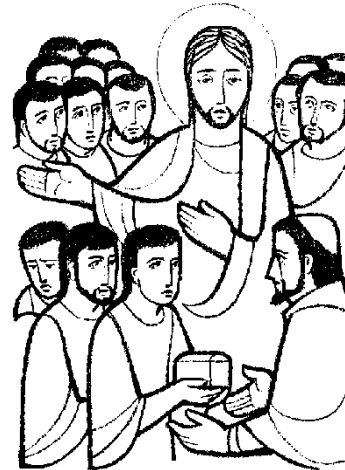
ŽUPNI LISTIĆ

Godina VI.

broj 51 (312)

16. studenoga 2014.

33. NEDJELJA KROZ GODINU

***Knjiga Mudrih izreka
Izr 31, 10-13.19-20.30-31***

Tko će naći ženu vrsnu?
Više vrijedi ona nego biserje.
Muževljevo se srce uzda u nju
i blagom neće oskudijevati.
Ona mu čini dobro, a ne zlo,
u sve dane vijeka svojeg.

Pribavlja vunu i lan
i vješto radi rukama marnim.

Rukama se maša preslice
i prstima drži vreteno.
Siromahu dlan svoj otvara,
ruke pruža nevoljnicima.

Lažna je ljupkost,
tašta je ljepota:

žena sa strahom Gospodnjim zaslužuje hvalu.

Plod joj dajte ruku njezinih
i neka je na vratima hvale djela njezina!

Pričesna pjesma

Milina mi je biti u
Božjoj blizini,
imati sklonište svoje u
Gospodinu.

DUHOVNE PRIČE

Jednoga dana nekoga je češljugara ranio lovac. Neko vrijeme uspijevao je preživjeti od onoga što je pronalazio na zemlji, no uskoro je počela jaka i nemilosrdna zima. I tako se jednog jutra, dok je po zamrznutoj zemlji nastojao iščeprkati nešto za kljun, češljugar se našao podno strašila za ptice, koje je imalo tijelo od slame, umotane u stare hlače i istrošenu košulju. Kao glava služila mu je poveća tikva, za zube je imao kukuruzna zrna, na mjestu nosa stajala je poveća mrkva, a dva oraha ispunila su očne šupljine.

„Što ti se dogodilo?“, upita strašilo ptičicu koja se tresla od zime i gladi.

„Nije dobro“, uzdahnu češljugar. „Zima me ubija i ne mogu do skloništa. O hrani da ni ne govorim. Mislim da neću vidjeti proljeća.“

„Ne boj se! Skloni se pod moju košulju. Slama je suha i topla.“

Tako je češljugar našao kućicu uz srce slamnatog prijatelja. Ali, preostao je još problem gladi. Bilo je sve teže pronalaziti koje zrno ili crvića.

Jednog dana, kad je led prikovao zemlju, strašilo nježno reče češljugaru: „Vidim da si gladan. Uzmi moje zube, zdrava su kukuruzna zrna.“

„Ali, ti ćeš ostati bez usta.“, reče češljugar.

„Izgledat ću još mudrije.“ Strašilo ostade bez zuba i usta, ali je bilo zadovoljno što njegov mali podstanar može živjeti. Blago se smiješio svojim orahovim očima.

Nakon nekoliko dana na red je došao nos od mrkve. „Pojedi ga. Ima mnogo vitamina“, govorilo je strašilo plemenito.

Potom su na red došli orasi koji su služili za oči. „Dostatne će mi biti tvoje pričiće i cvrkut, govorilo je strašilo. Na kraju je slamnati prijatelj češljugaru ponudio i tikvu, koja je zamjenjivala njegovu glavu. Kad je pristiglo toplije proljeće, strašila više nije bilo, ali je češljugar veselo cvrkutao i odlepršao put slobodnog neba.

Križ je poziv na potpunu osobnu predaju, uvijek zbog ljubavi. Križ je znak sjedinjenja, spaja nebo i zemlju, povezuje nas s ljudima. Svaka osoba u sebi nosi duboku želju da ljubi i da bude ljubljena. Ljubav nas preobražava i usrećuje, liječi i spašava. Ona unosi toplinu, vjeru i nadu u naš život. Jedino je ljubav svemoćna i sve razumije i to ona Božja kojom nas ljubi i predaje cijeloga sebe za nas. Ona nas u potpunosti mijenja i čini novim ljudima.

SUSRET S NAŠIM STVORITELJEM

Na kraju teške bolesti, kad su mu liječnici rekli da će živjeti još samo nekoliko dana, jedan je pobožan čovjek pozvao svoju obitelj da se oprosti. Kako je njemu smrt bila prijelaz u vječnu slavu ostao je potpuno miran.

„Laku noć, draga ženo. Ti si mi bila dobra žena, kroz radost i žalost smo skupa prolazili. Mnogo puta sam u tvojim očima vidio radost koja me je bodrila. Uvijek sam te ljubio i cijenio. Laku noć draga moja, ujutro ću te opet vidjeti!“

„Laku noć, Marija.“, rekao je svojoj najstarijoj kćeri. „Bila si mi velika radost. Kako sam sretan što si u mnogočemu slična svojoj majci! Nikada nemoj zaboraviti da sam te uvijek volio. Laku noć, Maria, laku noć.“

„Laku noć, Ivane. Ti si bio blagoslov u našem domu. Ljubio si Boga, kojega sam i ja ljubio. Kako sam zahvalan za to! Laku noć, Ivane, laku noć!“

„Laku noć, Ana. Tvoj dolazak u našu obitelj bio je kao dolazak zore. Ti si nam bila pjesma radosti i zraka svjetlosti. Kada si prije kratkoga vremena predala svoj život Kristu, moje srce pjevalo je od radosti. Laku noć kćeri moja, laku noć!“

Posljednji je bio Karlo. On je pao pod utjecaj zla i strašno je razočarao oca i majku. Umirući čovjek je svom najstarijem sinu rekao: „Zbogom Karlo. Tvoja majka i ja dali smo ti sve kao i ostaloj djeci. Ako je postajala ikakva razlika, to je onda bila tvoja krivica. Išao si širokim putem i nisi slijedio Isusov poziv. Ali ja sam te uvijek ljubio i još te ljubim. Bog to zna. Zbogom Karlo, zbogom!“

Jecajući, Karlo prihvati očevu ruku i upita: „Oče, zašto si svima rekao laku noć, a meni zbogom?“

„Ostale ću opet vidjeti ujutro. Hoću li i tebe vidjeti u slavi, za to mi Božja riječ ne daje nikakvo uzdanje. Stoga zbogom!“, odgovori tužno otac.

Sin je zajecao, pao je na koljena pred postelju svoga umirućega oca i zavapio Bogu za oprostjenje grijeha.

„Karlo, misliš li ti ozbiljno?“ – upitao je otac.

„Bog zna da mislim ozbiljno.“ – odgovorio je potišteno sin.

„Onda će te Bog uslišati i spasiti, Karlo! Sada i tebi mogu reći laku noć! Kako sam zahvalan Bogu na tome! Laku noć, laku noć, sine!“

A mi? jesmo li mi spremni za susret s našim Stvoriteljem?